

19de September. Jeg havde nu ønsket, at Udvalget var gaaet den modsatte Vej og havde ændret det saaledes, at Harejagten først maatte begynde den 1ste Oktober, og hvorfor? Fordi Harene paa den Tid ere saa smaa, at man ikke faar nogen Pris for dem, og af en Grund til, fordi de i den varme Tid ikke godt kunne holde sig, og de sthydes i Massevis og selges til meget lille Pris. Jeg vil anbefale Udvalget at enes paa dette Punkt: at beholde Søndagsjagten, men saaledes, at Haren kun maa sthydes fra 1ste Oktober til 25de December. Jeg er glad ved, at Formanden har delt Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 20, da man nu har Valget imellem; hvis man vil stemme imod, at mindreaarige og Fattiglemmer ikke skulle have Lov til at udøve Jagtret, saa kan man sætte Marsvin i Stedet, man kan ogsaa stemme, hvorledes man vil, idet der er forlangt delt Afstemning. Fra mit Standpunkt kunde jeg endogsaa have ønsket, at der kunde være blevet delt Afstemning over selve Paragraffen, men det foreligger nu ikke, idet jeg ikke vil være med til, at Fattiglemmer ikke maa udøve Jagtret, men derimod er jeg ikke nogen stor Tilhænger af, at Personer under 16 Aar maa udøve Jagtret. Saaledes som Forholdene foreligge, skal jeg stemme for begge Ændringsforslagene. — Uagtet der er lagt en Del om § 16, skal jeg ogsaa tillade mig nogle faa Bemærkninger om den; den omhandler Fuglekøjer. Efter de Oplysninger, der ere fremkomne, er der kun Fuglekøjer paa Fjæs, der have Gjerne vel erhvervede Rettigheder, og det skal man være meget varsom med, selv om det kun gælder enkelte, at borttage velerhvervede Rettigheder. Det staar saaledes for mig, at man maa gaa en af to Veje. Man kunde sige, fra Søen skulle disse Fuglekøjer have Fred, fra Landjorden maa man se at arrangere sig med vedkommende Lodssejer, eller man kan gaa en anden Vej, som jeg vil anbefale til Udvalgets Overvejelse, at sige: For alle Fuglekøjer, som nu bestaa, er der ifølge Lovens Fred fra Søen, hvorimod man maa se at arrangere sig med vedkommende Lodssejer paa Landjorden. Man ser nok, at der er Forskel imellem disse to Standpunkter, idet man efter det sidste ikke vil opmuntre til Anlæg af ny Fuglekøjer, men de, der ere nu, beholde deres Ret for saa vidt ubestaaen. — Dernæst maa jeg omtale Ændringsforslaget under Nr. 35, der tillader, at man driver Jagt med Mynnder paa egen Jord, naar man har et samlet Jagtareal af egen Jord paa 2,000 Eder Land. Forholdet er dette, at den, der har et Areal, der er bestattet med 200 Eder Hartorn, nu har Lov

til at drive Jagt med Mynnder. Jeg hørte nok, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører, at det nærmest var en Sport, og at man ved denne Sport ikke plagede Dyrene saaledes, som man gjorde ved almindelig Jagt. Det er en fuldstændig Misforstaaelse fra den ærede Ordførers Side. For mig er der to Betragtninger, som gøre sig gældende; den ene er den, at jeg ser paa Spørgsmaalet fra et dyrevenligt Standpunkt, idet jeg holder af Dyr; og naar man har set, paa hvilken Maade Myndejagten drives, kan jeg for mit Vedkommende ikke tænke mere, end det gør ved Myndejagten. Et Dyr kan paa den Maade blive forfulgt i Timer eller halve Dage. Mange Gange bliver det ikke en Gang et Bytte, men bliver kun saaret med Hundebid, og endda træffer det tit, at det undslipper. Dernæst har denne Bestemmelse ogsaa en historisk Side, og det er den, at man har sagt, at det er en Forrettighed, som de store Ejendomsbesiddere have haft, at de have Lov til at jage med Mynnder, medens de mindre Ejendomsbesiddere ikke have Lov til det. Jeg haaber, at det aristokratiske Udvalg i Folketinget i det foreliggende Tilfælde vil bøje sig for det demokratiske Udvalg i Landstinget og bøje sig for Landstingets Afstemning.

For ikke at opholde Tinget for længe — denne Forhandling har jo ikke været saa kort — skal jeg nu omtale Ændringsforslaget under Nr. 65 angaaende Gendarmerne. Maa jeg saa i al Almindelighed angaaende dette Spørgsmaal sige — i Anledning af, hvad der ogsaa nys blev fremhævet i Landstinget under Behandlingen af Gendarmprovisoret, at de være til stor Nytte, og at man var saa tilfreds med dem o. s. v. — at Gendarmerne søge ikke blot at ramme Lovovertræderne, men de søge ogsaa at genere fredelige Borgere, selv om de ikke overtræde Lovene (Afbrydelse). Jeg vælger dette Ord med Flid. Naar der nu er blevet sagt: Hvorfor skal man nu trække med en saadan Paragraf i denne Lov og ikke i andre? — da skal jeg straks oplyse, at det er et Spørgsmaal, man har haft oppe ved andre Love, hvor man har haft Politiet til Drøftelse. Der maa skelnes mellem almindelige Love og en saadan Lov som denne Jagtlov. Ved de almindelige Love er man mere fredelig stemt. Ved Jagtloven handler det jo om Kamp mellem Dyr og Mennesker; maaske det er det, der gør, at man her gaar mere lige paa og søger at ramme Gendarmerne. Maa jeg saaledes oplyse, at da vi i sin Tid behandlede Margarine-loven af 5te April 1888, vedtog man, at Kontrollen skulde have Ud-